

Μια πρώτη απάντηση του φοιτητικού κινήματος στις κυβερνητικές μεθοδεύσεις για την εφαρμογή του ορίου φοίτησης «ν+2» χρόνια, που επιχειρείται να εφαρμοστεί μέσω της διαγραφής (σε πρώτη φάση) των λεγόμενων «λιμναζόντων» φοιτητών, αποτέλεσε η συγκέντρωση της Τρίτης έξω από τη Βουλή.

Νέα κινητοποίηση για το ίδιο ζήτημα έχει προγραμματιστεί για την ερχόμενη Πέμπτη, στις 12:00 στο υπ. Παιδείας.

Σε ανακοίνωσή της για τις διαγραφές φοιτητών, η Ενιαία Ανεξάρτητη Αριστερή Κίνηση (ΕΑΑΚ) αναφέρει μεταξύ άλλων:

«Το μέτωπο αυτό αφορά όλους τους φοιτητές, και όποια μορφή και αν έχουν οι πρώτες διαγραφές, θα σημάνουν την προετοιμασία των όρων για να πλήξει όλους τους φοιτητές και φυσικά για την καθιέρωση των διαγραφών στα ν+2 χρόνια.

Θα αποκλείσουν από τις πύλες των Πανεπιστημίων και των Τεχνολογικών Ιδρυμάτων όλους τους φοιτητές που δεν θα μπορούν να ανταπεξέλθουν στους εντατικοποιημένους ρυθμούς σπουδών ή στο κόστος διαβίωσης.

Θα αποκλείσουν πρώτα και κύρια αυτούς που προέρχονται από πληττόμενες λαϊκές οικογένειες για τους οποίους το νοίκι, το ρεύμα, το φαγητό έξω από τη λέσχη αποτελεί ασήκωτο βάρος. Θα αποκλείσουν τους φοιτητές που αναγκάζονται να δουλεύουν παράλληλα με την φοίτηση τους είτε συμπληρωματικά προς το οικογενειακό εισόδημα, είτε για την οικονομική τους επιβίωση. Θα μας οδηγήσουν να παρατάμε τις σπουδές μας για να πάρουμε ένα πτυχίο-διαβατήριο για την ανεργία στα δύο ή τρία χρόνια. Θα μας χρεώσουν στην καλύτερη των περιπτώσεων με «φοιτητικά δάνεια» για αγαθά και υπηρεσίες που χρόνια τώρα πληρώνουμε και μας ανήκουν.

Θα φροντίζουν ώστε να μην αγωνιζόμαστε για τις σπουδές μας και το μέλλον μας υπό το φόβο του να βρεθούμε εκτός σχολών από τη μια στιγμή στην άλλη. Μας είπαν ήδη έμμεσα, με το διαφημιστικό χιουμοριστικό τους σποτάκι, πως είναι παράλογο να σπουδάζουμε όλοι, δεν είναι στη φύση του ανθρώπου.

Ο αιώνιος φοιτητής στα μάτια του υπουργείου είναι ο φοιτητής που διαβαίνοντας τις πύλες του Πανεπιστημίου δεν βρήκε μόνο εργαστήρια και μαθήματα, βρήκε συλλογικές ψηφίδες αντίστασης, βρήκε ένα εργαστήρι κοινωνικοπολιτικής και ιδεολογικής αναζήτησης, βρήκε και άλλη χρησιμότητα στα αμφιθέατρα, τα αμφιθέατρα των μεγάλων, νικηφόρων φοιτητικών αγώνων. Αυτούς τους φοιτητές θέλει να «πειθαρχήσει» το υπουργείο, σήμερα πιο πολύ από ποτέ.»